

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 50
No. 12

15hb Jun 2006

*TAMBAHAN No. 60
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 225.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN ARAB SAUDI) 2006

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Arab Saudi) 2006**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Arab Saudi dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Saudi (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN ARAB SAUDI BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN PENCEGAHAN PELARIAN CUKAI BERKENAAN DENGAN CUKAI ATAS PENDAPATAN

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Arab Saudi berhasrat untuk membuat Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian cukai berkenaan dengan cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

*Perkara 1***ORANG YANG DILIPUTI**

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

*Perkara 2***CUKAI YANG DILIPUTI**

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya atau suatu badan berkanun tanpa mengira cara bagaimana cukai atas pendapatan itu dilevikan.
2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan ke atas jumlah pendapatan atau ke atas unsur pendapatan, termasuklah cukai atas keuntungan daripada pemberian hakmilik harta alih atau harta tak alih.
3. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai yang sedia ada yang berikut:
 - (a) dalam hal Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);
 - (b) dalam hal Kerajaan Arab Saudi:
 - (i) Zakat; dan
 - (ii) cukai pendapatan termasuklah cukai pelaburan gas asli;(kemudian daripada ini disebut “cukai Saudi”);

4. Peruntukan Perjanjian ini hendaklah terpakai juga bagi apa-apa cukai yang sama atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat masing-masing dalam undang-undang pencukaian mereka.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) Istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan subtanah perairan wilayah itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan subtanah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud menjelajah dan mengeksplorasi sumber semula jadi, sama ada hidup atau tidak hidup;
- (b) Istilah “Kerajaan Arab Saudi” ertinya wilayah kerajaan Arab Saudi yang juga termasuk kawasan di luar perairan wilayah, yang Kerajaan Arab Saudi menjalankan hak kedaulatan dan bidang kuasanya ke atas perairan, dasar laut, subtanah dan sumber semula jadinya menurut kuasa undang-undangnya dan undang-undang antarabangsa;
- (c) istilah “Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau kerajaan Arab Saudi sebagaimana yang konteksnya menghendaki;
- (d) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, sesuatu syarikat atau mana-mana kumpulan orang lain, termasuklah Negara, subbahagian politiknya atau pihak berkuasa tempatan, badan berkanun, amanah dan yayasan;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan Arab Saudi atau kewarganegaraan Malaysia;

- (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan yang memperoleh tarafnya sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa dalam suatu Negara Pejanji;
- (h) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan yang mempunyai tempat pengurusan berkesannya di suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat di dalam Negara Pejanji yang satu lagi;
- (i) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
 - (ii) dalam hal Kerajaan Arab Saudi, Kementerian Kewangan yang diwakili oleh Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang dan peraturan-peraturan Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, pemastautinannya, tempat pengurusannya, atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan termasuklah juga Negara itu, mana-mana subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);

- (b) jika Negara yang di dalamnya dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia ialah rakyatnya;
- (d) jika dia ialah rakyat atau bukan rakyat kedua-dua Negara, pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 Perkara ini seseorang selain seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka orang itu hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang di dalamnya tempat pengurusan berkesannya terletak.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhannya atau sebahagiannya.
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah khususnya:
 - (a) sesuatu tempat pengurusan;
 - (b) sesuatu cawangan;
 - (c) sesuatu pejabat;
 - (d) sesuatu kilang;
 - (e) sesuatu bengkel; dan
 - (f) mana-mana tempat mengestrak sumber semula jadi.
3. Istilah “establismen tetap” hendaklah juga termasuk:
 - (a) sesuatu tapak bangunan, projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan, atau aktiviti penyeliaan, yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak, projek atau aktiviti itu berterusan bagi tempoh lebih daripada enam bulan;
 - (b) pemberian perkhidmatan, termasuklah perkhidmatan perundingan, oleh sesuatu perusahaan melalui pekerja atau personel lain yang diambil khidmat oleh perusahaan itu bagi maksud itu, tetapi hanya jika aktiviti daripada jenis itu berterusan (bagi projek yang sama atau yang berkaitan dengannya) di dalam negara itu bagi tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya melebihi enam bulan dalam apa-apa tempoh dua belas bulan.

4. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk sesuatu tempat perniagaan tetap yang digunakan hanya bagi satu atau lebih daripada yang berikut:

- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan;
- (c) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
- (d) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat bagi perusahaan itu semata-mata;
- (e) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap bagi maksud pengiklanan, pengemukaan data, penjalanan kajian saintifik bagi perusahaan itu semata-mata, atau apa-apa aktiviti yang serupa, jika aktiviti itu bersifat persediaan atau tambahan.

5. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang – selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai – bertindak di salah satu daripada Negara bagi pihak suatu perusahaan Negara yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap dalam Negara yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu jika orang itu—

- (a) mempunyai, dan lazimnya menjalankan di dalam Negara yang mula-mula disebut itu suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang sedemikian adalah terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan melalui tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau
- (b) tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyenggarakan di Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu yang daripadanya dia biasa memenuhi tempahan dan menghantar barangan atau dagangan itu bagi pihak perusahaan itu.

6. Sesuatu perusahaan Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di dalam Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, yang orang itu bertindak dalam perjalanan biasa urusan mereka.

7. Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara

yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya) tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap bagi syarikat yang satu lagi itu.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang diperuntukkan dalam undang-undang dan peraturan-peraturan Negara Pejanji yang di d alamnya harta yang berkenaan itu terletak. Istilah ini hendaklah dalam apa-apa hal, termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufрук harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber semula jadi yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah terpakai juga bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian yang bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di setiap

Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan sepenuhnya kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud perniagaan establismen tetap itu, termasuklah perbelanjaan pentadbiran eksekutif dan am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara yang di dalamnya establismen tetap itu terletak atau di tempat lain. Walau bagaimanapun, tiada potongan sedemikian yang disebut boleh dibenarkan berkenaan dengan amaun, jika ada, yang dibayar (melainkan sebagai bayaran ganti bagi perbelanjaan sebenar) oleh establismen tetap itu kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain, melalui royalti, fi atau bayaran lain yang seumpamanya sebagai balasan bagi penggunaan paten atau hak lain, atau melalui komisen bagi perkhidmatan khusus yang dilaksanakan atau bagi pengurusan atau, kecuali dalam hal perusahaan perbankan, melalui pendapatan daripada tuntutan hutang atas wang yang dipinjamkan kepada establismen tetap itu. Begitu juga, tidaklah boleh diambil kira dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, bagi amaun yang dikenakan (melainkan sebagai bayaran ganti bagi perbelanjaan sebenar), oleh establismen tetap itu kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain, melalui royalti, fi atau bayaran seumpamanya yang lain sebagai balasan bagi penggunaan paten, atau hak lain, atau melalui komisen bagi perkhidmatan khusus yang dilaksanakan atau bagi pengurusan, atau, kecuali dalam hal perusahaan perbankan, melalui pendapatan daripada tuntutan hutang atas wang yang dipinjamkan kepada ibu pejabat perusahaan itu atau pejabat-pejabat lainnya.

4. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata oleh sebab establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.

5. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat alasan yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.

6. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidak akan terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang di dalamnya tempat pengurusan berkesan perusahaan itu terletak.

2. Jika tempat pengurusan berkesan perusahaan perkapalan itu berada di dalam kapal, maka tempat pengurusan berkesan itu hendaklah disifatkan terletak di Negara Pejanji yang pengendali kapal itu merupakan pemastautin.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi keuntungan yang diperoleh daripada penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika—

- (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berlainan daripada yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara itu --dan mengenakan cukai dengan sewajarnya-- keuntungan yang atasnya sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan di dalam Negara itu ke atas keuntungan itu. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 5 peratus daripada jumlah kasar dividen itu. Perenggan ini tidaklah menyentuh pencukaaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer “jouissance” atau hak “jouissance”, syer perlombongan, syer pengasas atau hak lain yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan lain yang tertakluk kepada layanan pencukaaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan syarikat yang tidak diagihkan, walaupun dividen itu dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri daripada keseluruhannya atau sebahagiannya keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

PENDAPATAN DARIPADA TUNTUTAN HUTANG

1. Pendapatan daripada tuntutan hutang yang diterbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, pendapatan daripada tuntutan hutang itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya pendapatan daripada tuntutan hutang itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial

pendapatan daripada tuntutan hutang itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 5 peratus daripada jumlah kasar pendapatan daripada tuntutan hutang itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, pendapatan daripada tuntutan hutang yang diterbitkan di suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara itu jika:

- (a) pembayar pendapatan daripada tuntutan hutang itu merupakan Kerajaan Negara Pejanji itu, subbahagian politik, badan berkanun atau pihak berkuasa tempatannya; atau
- (b) pendapatan daripada tuntutan hutang itu dibayar kepada Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, suatu badan berkanun, pihak berkuasa tempatan atau mana-mana institusi, agensi atau bantuan yang dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan, subbahagian politik, badan berkanun atau pihak berkuasa tempatan itu.

4. Istilah “pendapatan daripada tuntutan hutang” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada atau tidak dicagarkan melalui gadai janji dan sama ada atau tidak mempunyai hak untuk turut menyertai dalam keuntungan penghutang, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuklah premium yang disertakan dengan sekuriti, bon atau debentur itu. Caj penalti kerana pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai pendapatan daripada tuntutan hutang bagi maksud Perkara ini.

5. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial pendapatan daripada tuntutan hutang itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya pendapatan daripada tuntutan hutang itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

6. Pendapatan daripada tuntutan hutang hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarnya merupakan pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar pendapatan daripada tuntutan hutang itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya keberhutangan yang ke atasnya pendapatan daripada tuntutan hutang itu dibayar telah dilakukan, dan pendapatan daripada tuntutan hutang itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka pendapatan daripada tuntutan hutang itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

7. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah pendapatan daripada tuntutan hutang, dengan mengambil kira tuntutan

hutang yang kerananya pendapatan daripada tuntutan hutang itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya royalti itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 8 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuk filem sinematografik dan filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen, apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik, atau bagi maklumat (kepandaian) berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik atau pemberian apa-apa perkhidmatan atau bantuan yang bersifat teknikal.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi perkhidmatan persendirian bebas dari pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen tetap itu atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti itu, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

LABA MODAL

1. Laba yang diperoleh oleh pemastautin sesuatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan yang terletak di dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Laba daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di dalam Negara Pejanji yang satu lagi atau pemberian hakmilik harta alih yang berkaitan dengan suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di dalam Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan perkhidmatan persendirian bebas, termasuklah apa-apa laba daripada pemberian hakmilik establismen tetap itu (secara tunggal atau berserta keseluruhan perusahaan) atau pemberian hakmilik pusat kegiatan tetap itu, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
3. Laba daripada pemberian hakmilik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara sedemikian, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang di dalamnya tempat pengurusan berkesan perusahaan itu terletak.
4. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, laba yang dihasilkan daripada pemberian hakmilik syer dalam sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai di Negara itu.
5. Laba yang diperoleh daripada pemberian hakmilik apa-apa harta selain yang disebut dalam perenggan yang disebut terdahulu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi hakmilik itu merupakan pemastautin.

Perkara 14

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat

bebas boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu kecuali dalam hal keadaan yang berikut, apabila pendapatan itu boleh juga dikenakan cukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi:

- (a) jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia kepadanya di dalam Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan aktivitinya; dalam hal itu, tetapi hanya sekian banyak pendapatannya boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau
- (b) jika dia tinggal di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh 12 bulan yang bermula atau yang berakhir dalam mana-mana tahun fiskal; dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatan yang diperoleh daripada aktivitinya yang dijalankan di Negara yang satu lagi itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti bebas ahli perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 16, 18, 19, 20 dan 21, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Dalam hal ini, saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau yang berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan, atau
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau
- (c) saraan itu ditanggung oleh suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu dalam Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau di dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa, boleh dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya tempat pengurusan berkesan perusahaan itu terletak.

*Perkara 16***FI PENGARAH**

Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

*Perkara 17***SENIMAN DAN AHLI SUKAN**

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 14 dan 15, pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.
3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya dibiayai oleh dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Dalam hal yang sedemikian, saraan itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang di dalamnya seniman atau ahli sukan itu merupakan pemastautin.

*Perkara 18***PENCEN DAN ANUITI**

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 19, pencen dan saraan seumpamanya yang lain dan anuiti yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan lampau boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Istilah “anuiti” ertinya suatu jumlah wang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa tertentu, semasa hayat atau semasa suatu tempoh masa yang dinyatakan atau yang boleh ditentukan di bawah obligasi untuk membuat pembayaran sebagai balasan kepada balasan yang memadai dan penuh dalam bentuk wang atau yang boleh dinilai dengan wang.

*Perkara 19***PERKHIDMATAN KERAJAAN**

1. (a)...Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara itu dan individu itu merupakan pemastautin Negara itu yang:
 - (i) merupakan rakyat Negara itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan itu.
2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
(b) Walau bagaimanapun, pencen itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu merupakan pemastautin, dan rakyat, Negara itu.
3. Peruntukan Perkara 15, 16 dan 18 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

*Perkara 20***PENUNTUT DAN PELATIH**

Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau institusi pendidikan yang diiktiraf seumpamanya yang lain dalam Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai perantis perniagaan atau teknikal; atau

- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada pertubuhan saintifik, pendidikan, keagamaan atau kebajikan atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai:

- (i) segala remit dari luar negara bagi maksud saraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) jumlah pemberian, elaun atau award itu; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi dolar US 5000 setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan itu dijalankan berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihan atau adalah perlu bagi maksud penyenggaraannya.

Perkara 21

PENSYARAH DAN PENYELIDIK

Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat suatu lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej, institusi awam yang terutamanya bagi maksud penyelidikan atau institusi awam seumpamanya yang lain, melawat Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi awam itu hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu atas apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan itu.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji, di mana-mana jua terbit, yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Peruntukan perenggan 1 tidaklah terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini dan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai juga di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 23

KAEDAH BAGI PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Cukai dua kali hendaklah dielakkan seperti yang berikut:

(a) dalam hal Malaysia:

Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Saudi yang kena dibayar di bawah undang-undang Kerajaan Arab Saudi dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Kerajaan Arab Saudi. Jika pendapatan sedemikian ialah dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Kerajaan Arab Saudi kepada pemastautin Malaysia dan yang memiliki tidak kurang daripada 15 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah juga mengambil kira cukai Saudi yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan pendapatan itu;

(c) dalam hal Kerajaan Arab Saudi:

Jika seseorang pemastautin Arab Saudi memperoleh pendapatan yang, mengikut peruntukan Perjanjian ini, boleh dicukai di Malaysia, Kerajaan Arab Saudi hendaklah membenarkan sebagai potongan daripada cukai atas pendapatan pemastautin itu suatu jumlah yang sama dengan cukai yang dibayar di Malaysia. Potongan itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai itu, sebagaimana yang dihitung sebelum potongan itu diberikan, yang boleh dikaitkan dengan butiran pendapatan yang diperoleh dari Malaysia.

2. Jika cukai atas pendapatan yang terbit di salah satu Negara Pejanji dikecualikan atau dikurangkan di bawah Perjanjian ini atau mengikut undang-undang dan peraturan-peraturan salah satu Negara Pejanji bagi menggalakkan perkembangan ekonomi, cukai yang dikecualikan atau dikurangkan itu hendaklah disifatkan telah dibayar bagi maksud Perkara ini.

3. Dalam hal Kerajaan Arab Saudi, kaedah bagi penghapusan cukai dua kali tidak akan menjejaskan peruntukan rejim pemungutan Zakat berkenaan dengan rakyat Saudi.

Perkara 24

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang menganggap bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwibawa Negara yang orang itu merupakan pemastautinnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan hati, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walau apa pun had masa dalam undang-undang domestik Negara Pejanji.
3. Pihak berkuasa berwibawa kedua-dua Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama bagi penghapusan pencukaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai persetujuan dalam perenggan yang terdahulu.

Perkara 25

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau peruntukan undang-undang domestik Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini setakat yang pencukaian di bawahnya tidak berlawanan dengan Perjanjian ini. Pertukaran maklumat tidak disekat oleh Perkara 1. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dikira sebagai rahsia mengikut cara yang sama seperti maklumat yang diperolehi di bawah

undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang berkenaan dengan pentaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau keputusan rayuan berhubung dengan, cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.

2. Peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk memberikan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk memberikan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat, yang pendedahannya akan berlawanan dengan dasar awam.

Perkara 26

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 27

PERMULAAN KUAT KUASA

1. Setiap Negara Pejanji hendaklah memberitahu yang satu lagi, melalui saluran diplomatik, penyempurnaan tatacara yang dikehendaki oleh undang-undangnya bagi permulaan kuat kuasa Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada hari pertama bulan kedua yang mengikuti bulan yang dalamnya pemberitahuan yang terkemudian diterima.
2. Peruntukan Perjanjian ini hendaklah terpakai:
 - (a) dalam hal Malaysia:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, kepada pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

- (ii) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa; dan
- (iii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

(b) dalam hal Kerajaan Arab Saudi:

- (i) mengenai cukai yang ditahan pada sumber, berkenaan dengan jumlah yang dibayar atau dikreditkan pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa; dan
- (ii) mengenai cukai lain, berkenaan dengan mana-mana tahun yang boleh dikenakan cukai yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

Perkara 29

PENAMATAN

1. Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terbatas, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberi Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan bertulis pada atau sebelum 30 hari bulan Jun dalam mana-mana tahun kalendar yang bermula sekurang-kurangnya lima tahun selepas tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

2. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti terpakai—

(a) dalam hal Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, kepada pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan; dan

- (iii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;

(b) dalam hal Kerajaan Arab Saudi:

- (i) mengenai cukai yang ditahan pada sumber, berkenaan dengan jumlah yang dibayar atau dikreditkan selepas tamatnya tahun kalendar yang dalamnya notis itu diberikan; dan
- (ii) mengenai cukai lain, berkenaan dengan mana-mana tahun yang boleh dikenakan cukai yang bermula selepas berakhirnya tahun kalendar yang dalamnya notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua Salinan di Putrajaya, pada 31 hari bulan Januari 2006, setiap satu dalam bahasa Melayu, Arab dan Inggeris, semua teks sama sah. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Arab Saudi

PROTOKOL

Pada masa Perjanjian bagi Pengelakan Pencukaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Cukai mengenai Cukai atas Pendapatan ditandatangani, pada hari ini, dibuat antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Arab Saudi, yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju bahawa peruntukan yang berikut yang hendaklah menjadi bahagian perlu Perjanjian:

1. Difahami bahawa istilah “tempat pengurusan berkesan” di bawah Perjanjian ini ertinya tempat sesuatu syarikat adalah sebenarnya diuruskan dan dikawal atau tempat pembuatan keputusan pada peringkat tertinggi mengenai dasar penting yang perlu bagi pengurusan sesuatu syarikat itu dibuat.
2. Peruntukan Perjanjian ini tidak mempunyai apa-apa kesan ke atas peruntukan Perjanjian di antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Arab Saudi bagi Pengecualian Bersaling Berkenaan Dengan Cukai ke atas Pendapatan Perusahaan Pengangkutan Udara Kedua-Dua Negara yang ditandatangani di Riyadh pada 18 hari bulan Julai 1993 [kemudian daripada ini disebut “Perjanjian Pengangkutan Udara”]. Sekiranya berlaku apa-apa ketidakselarasan antara mana-mana peruntukan Perjanjian Pengangkutan Udara dengan mana-mana peruntukan Perjanjian ini, peruntukan Perjanjian Pengangkutan Udara hendaklah terpakai.

3. Merujuk kepada Perkara 4:

Istilah “pemastautin” termasuklah orang di sisi undang-undang yang ditubuhkan di bawah undang-undang suatu Negara Pejanji dan yang pada amnya dikecualikan daripada cukai dalam Negara itu dan adalah diwujudkan dan disenggarakan dalam Negara itu sama ada—

- (a) secara eksklusif bagi maksud keagamaan, khairat, pendidikan, saintifik, atau maksud seumpamanya yang lain; atau
- (b) untuk memperuntukkan pencen atau faedah seumpamanya yang lain kepada pekerja menurut pelan.

4. Merujuk kepada Perkara 5:

Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai establishmen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana perusahaan itu menjalankan pada akhir pameran atau persidangan perdagangan di Negara Pejanji yang satu lagi itu penjualan barangan atau dagangan yang dipamerkan di pameran atau persidangan perdagangan itu.

5. Merujuk kepada Perkara 7:

- (i) Keuntungan perniagaan yang diperoleh oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengeksporan dagangan Negara Pejanji yang satu lagi tidaklah boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu. Walau bagaimanapun, dalam hal Kerajaan Arab Saudi, jika kontrak eksport termasuk aktiviti lain yang dijalankan di dalam Kerajaan Arab Saudi, pendapatan yang diperoleh daripada aktiviti itu hendaklah dikenakan cukai di Kerajaan Arab Saudi.
- (ii) Istilah “keuntungan perniagaan” termasuklah, tetapi tidak terhad kepada pendapatan yang diperoleh daripada perkilangan, persaudagaran, perbankan, insurans dan daripada pengendalian pengangkutan dalam negeri. Walau bagaimanapun, pendapatan yang diperoleh daripada pelaksanaan perkhidmatan persendirian oleh seseorang individu sama ada sebagai seorang pekerja atau atas sifat bebas akan diperkatakan masing-masing dalam Perkara 14 dan 15.
- (iii) Dalam hal Kerajaan Arab Saudi, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh perjalanan kuat kuasa mana-mana undang-undang Kerajaan Arab Saudi yang berhubungan dengan cukai yang dikenakan atas pendapatan daripada insurans dengan bukan pemastautin dengan syarat bahawa jika undang-undang berkaitan yang berkuat kuasa di Kerajaan Arab Saudi pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani diubah (melainkan dalam hal kecil yang tidak menjejaskan sifat amnya) Negara Pejanji hendaklah berunding antara satu sama lain dengan tujuan menyetujui apa-apa pindaan bagi perenggan ini sebagaimana yang sesuai.
- (iv) Jika maklumat yang boleh didapati oleh pihak berkuasa berwibawa adalah tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establishmen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu yang berhubungan dengan penentuan liabiliti cukai

seseorang melalui penggunaan budi bicara atau pembuatan suatu anggaran oleh pihak berkuasa berwibawa, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat yang dibenarkan oleh maklumat yang boleh didapati oleh pihak berkuasa berwibawa, mengikut prinsip Perkara ini.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Putrajaya, pada 31 hari bulan Januari 2006, setiap satu dalam bahasa Melayu, Arab dan Inggeris, kesemua teks sama sah. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Protokol ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

Dibuat 10 Mei 2006

[Perb. 0.6869/37 Vol. 3(19); PN(PU²)80/A/VIII]

TAN SRI NOR MD BIN YAKCOP
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SAUDI
ARABIA) ORDER 2006

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [*Act 53*] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [*Act 543*], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Kingdom of Saudi Arabia) Order 2006**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Kingdom of Saudi Arabia with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Saudi tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

**AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SAUDI ARABIA FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION
OF TAX EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Government of Malaysia and The Government of The Kingdom of Saudi Arabia desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of tax evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivision or local authorities or a statutory body irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.
3. The Agreement shall apply to the following existing taxes:
 - (a) in the case of Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;
(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in the case of the Kingdom of Saudi Arabia:
 - (i) the Zakat; and
 - (ii) the income tax including the natural gas investment tax;
(hereinafter referred to as the “Saudi tax”).

4. The provisions of this Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (b) the term “Kingdom of Saudi Arabia” means the territory of the kingdom of Saudi Arabia which also includes the area outside the territorial waters, where the Kingdom of Saudi Arabia exercises its sovereign and jurisdictional rights in its waters, sea-bed, subsoil and natural resources by virtue of its law and international law;
 - (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” means Malaysia or the Kingdom of Saudi Arabia as the context requires;
 - (d) the term “person” includes an individual, a company or any other body of persons, including the State, its political subdivisions or local authorities, statutory bodies, trusts and foundations;
 - (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (g) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality of Saudi Arabia or citizenship of Malaysia;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

- (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of the Kingdom of Saudi Arabia, the Ministry of Finance represented by the Minister of Finance or his authorised representative.

2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws and regulations of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, any political subdivision, local authority or a statutory body thereof.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop; and
- (f) any place of extraction of natural resources.

3. The term “permanent establishment” also includes:

- (a) a building site, a construction, assembly or installation project, or supervisory activities, in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than six months;
- (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the country for a period or periods aggregating more than six months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, a permanent establishment does not include a fixed place of business used only for one or more of the following:

- (a) The use of facilities for the sole purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise for the sole purpose of storage, display or delivery;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise for the sole purpose of processing by another enterprise;

- (d) the maintenance of a fixed place of business for the sole purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business for the sole purpose of advertising, submitting data, conducting scientific research for the enterprise, or any similar activity is such activity is of preparatory or auxiliary nature.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in one of the State on behalf of an enterprise of the other State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise if the person:

- (a) has, and habitually exercises in the first-mentioned State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders and delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning provided for in the laws and regulations of the Contracting State in which the property in question is situated. This term shall in any case include property accessory to immovable

property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of income from debt-claims on moneys lent to such permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of

patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management or, except in the case of a banking enterprise, by way of income from debt-claims on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in veitherv case vconditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State --and taxes accordingly-- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the dividends. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INCOME FROM DEBT-CLAIMS

1. Income from debt-claims arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such income from debt-claims may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the income from debt-claims is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the income from debt-claims.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, income from debt-claims arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if:

- (a) the payer of the income from debt-claims is the Government of that Contracting State, a political subdivision, a statutory body or a local authority thereof; or
- (b) the income from debt-claims is paid to the Government of the other Contracting State, a political subdivision, a statutory body, a local authority or any institutions, agency or instrumentality wholly owned by that Government, political subdivision, statutory body or local authority.

4. The term "income from debt-claims" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as income from debt-claims for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the income from debt-claims, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the income from debt-claims arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that

other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or a fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Income from debt-claims shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the income from debt-claims, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the income from debt-claims is paid was incurred, and such income from debt-claims is borne by such permanent establishment or fixed base, then such income from debt-claims shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the income from debt-claims, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 percent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience or the rendering of any services or assistance of a technical nature.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent

establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of a movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircrafts, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the gains resulting from the alienation of shares in a company which is a resident of a Contracting State are taxable in that State.

5. Gains derived from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

- (a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
- (b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that Contracting State unless the employment is exercised in the other Contracting State. In this case, remuneration derived from such employment may be taxed in that other Contracting State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and, or
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is a resident of the other Contracting State; or
- (c) the remuneration is borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

2. Notwithstanding the provisions of this Article, the remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operating in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is wholly or mainly financed by public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof. In such a case, the remuneration is taxable only in the Contracting State in which the artiste or the sportsman is a resident.

Article 18

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pension and other similar remuneration and annuities paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

*Article 19***GOVERNMENT SERVICE**

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.
(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

*Article 20***STUDENTS AND TRAINEES**

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding 5000 US dollars per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 21

TEACHERS AND RESEARCHERS

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any public university, college, institution primarily for research purposes or other similar public institutions, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such public institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research.

Article 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

*Article 23***METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION**

1. Double taxation shall be eliminated as follows:

(a) in the case of Malaysia:

Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysia tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Saudi tax payable under the laws of the Kingdom of Saudi Arabia and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia shall be allowed as a credit against Malaysia tax payable in respect of income derived from the Kingdom of Saudi Arabia. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of the Kingdom of Saudi Arabia to a resident of Malaysia and which owns not less than 15 percent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall also take into account Saudi tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such income;

(b) in the case of the Kingdom of Saudi Arabia:

Where a resident of the Kingdom of Saudi Arabia derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Malaysia, the Kingdom of Saudi Arabia shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Malaysia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Malaysia.

2. Where tax on income arising in either Contracting State is exempted or reduced under this Agreement or in accordance with the laws and regulations of either Contracting State for the promotion of economic development, such tax which has been exempted or reduced shall be deemed to have been paid for the purposes of this Article.

3. In the case of the Kingdom of Saudi Arabia, the methods for elimination of double taxation will not prejudice the provisions of the Zakat collection regime as regards Saudi nationals.

*Article 24***MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE**

1. Where a person considers that the actions of one or both of the States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law

of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of both Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purposes of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 26

MEMBER OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions, or consular posts, under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

ENTRY INTO FORCE

1. Each of the Contracting States shall notify to the other, through the diplomatic channel, the completion of the procedures required by its law for the entry into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the month in which the later of these notifications was received.

2. The provisions of this Agreement shall apply:

(a) in the case of Malaysia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force; and
- (iii) in respect of petroleum income tax, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force;

(b) in the case of the Kingdom of Saudi Arabia:

- (i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force; and

- (ii) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force.

Article 28

TERMINATION

1. This Agreement shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may terminate this Agreement, through diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination not later than thirtieth day of June of any calendar year starting at least five years after the year in which this Agreement entered into force.

2. In such event this Agreement shall cease to apply—

(b) in the case of Malaysia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given; and
- (iii) in respect of petroleum income tax, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given;

(a) in the case of the Kingdom of Saudi Arabia:

- (i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited after the end of the calendar year in which such notice is given; and
- (ii) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Putrajaya, this 31st day of January 2006, each in Malay, Arabic and English language, all texts being equally authentic. In case of any divergence in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of The
Kingdom of Saudi Arabia

PROTOCOL

At the moment of signing of the Agreement for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Tax Evasion with respect to Taxes on Income, this day concluded between the Government of Malaysia and the Government of the Kingdom of Saudi Arabia, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement:

1. It is understood that the term “place of effective management” under this Agreement means the place where a company is actually managed and controlled or the place where the decision-making at the highest level on the important policies essential for the management of a company takes place.
2. The provisions of this Agreement do not have any effect on the provisions of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of Saudi Arabia for Reciprocal Exemption With Respect To Taxes on Income of Air Transport Enterprises of The Two Countries signed at Riyadh on 18th day of July 1993 [hereinafter referred to as “the Air Transport Agreement”]. In the event of any inconsistency between any provision of the Air Transport Agreement and any provision of this Agreement, the provision of the Air Transport Agreement shall prevail.

3. With reference to Article 4:

The term “resident” includes a legal person organized under the laws of a Contracting State and that is generally exempt from tax in that State and is established and maintained in that State either—

- (i) exclusively for a religious, charitable, educational, scientific, or other similar purpose; or
- (ii) to provide pensions or other similar benefits to employees pursuant to plan.

4. With reference to Article 5:

An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on at the end of a trade exhibition or conference in the other Contracting State sale of goods or merchandise it displayed at that trade exhibition or conference.

5. With reference to Article 7:

- (i) The business profits derived by an enterprise of a Contracting State from the exportation of merchandise to the other Contracting State shall not be taxed in that other Contracting State. However in the case of the Kingdom of Saudi Arabia where export contracts include other activities carried on in the Kingdom of Saudi Arabia, income derived from such activities shall be taxed in the Kingdom of Saudi Arabia.

- (ii) The term “business profits” includes, but is not limited to income derived from manufacturing, mercantile, banking, insurance and from the operation of inland transportation. However income derived from the performance of personal services by an individual either as an employee or in an independent capacity will be dealt with in Articles 14 and 15 respectively.
- (iii) In the case of the Kingdom of Saudi Arabia, nothing in this Article shall affect the operation of any law of the Kingdom of Saudi Arabia relating to tax imposed on income from insurance with non-residents provided that if the relevant law in force in the Kingdom of Saudi Arabia at the date of signature of this Agreement is varied (otherwise than in minor respects so as not to affect its general character) the Contracting States shall consult with each other with a view to agreeing to any amendment of this paragraph as may be appropriate.
- (iv) If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Putrajaya, this 31st day of January 2006, each in Malay, Arabic, and English language, all texts being equally authentic. In case of any divergence in the interpretation and the application of this Protocol, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of The
Kingdom of Saudi Arabia

Made 10 May 2006
[Perb. 0.6869/37 Vol. 3(19); PN(PU²)80/A/VIII]

TAN SRI NOR MD BIN YAKCOP
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]